

1996 Tood

HULP & RECHT

na seksueel misbruik
in pastorale relaties

TAC

Secretariaat:
Postbus 13049
3507 LA Utrecht.

Tel. 030 - 2334244

Persoonlijk

Zijne Hoogwaardige Eminentie

Utrecht, 7 april 1997

Eminentie,

Hierbij ontvangt u het advies van de TAC in de zaak V
(96/08) in de procedure bij klachten van seksueel misbruik in pastorale
relaties. Dit advies bereikt u, met haar eindadvies, via gedelegeerde Mw. Mr.
V.N.M. Korte-van Hemel.

1. Inleiding

De Toetsings- en Advies Commissie inzake klachten van seksueel mis-
bruik in pastorale relaties (TAC) heeft van een door de bisschoppelijk
gedelegeerde Mw. Mr. V.N.M. Korte-van Hemel opgemaakt rapport
inzake de klacht die is ingediend door de heer tegen de
eerwaarde heer kennis genomen.
Bij de bespreking van de klacht op 6 maart 1997 was conform art. 5.6.
van de procedure de hooogerwaarde heer aanwezig.

2. Hetgeen wordt gevorderd

Door klager wordt in het klaagschrift van 10 juni 1996 gevorderd:

1. moet uit zijn pastorale functies worden
gezet. Hij mag beslist niet meer krachtens zijn pastorale functie in
contact komen met misdienaars en andere minderjarigen. Te allen
tijde moet voorkomen worden dat hetgeen hij klager aangedaan
heeft zich nog eens kan herhalen. Daarvoor dienen ook van de
kant van het c.q. de
nodige adequate maatregelen getroffen te worden.
2. Van de kant van het bestuur van dient te
worden uitgelegd waarom na de melding van het seksueel misbruik
in 1988 niet onmiddellijk maatregelen en voorzieningen ten aanzien
van zijn getroffen. Waarom heeft het bisdom
toentertijd zo gehandeld?

3. De procedure en de ontvankelijkheid

Klager wendde zich tot juridisch adviseur Meyers, waarna hij op

10 juni 1996 zijn klacht indiende. De klacht werd gezonden aan gedelegeerde Mw. Mr. V.N.M. Korte-van Hemel die op 13 september 1996 een gesprek had met klager. Hiervan werd een schriftelijk verslag gemaakt. Vervolgens had de gedelegeerde op 28 oktober 1996 een gesprek met aangeklaagde. Ook hiervan werd een schriftelijk verslag gemaakt. Tenslotte zond de gedelegeerde haar rapportage met haar bevindingen over de klacht op 6 februari 1997 aan de TAC, die op 6 maart 1997 bijeen kwam ter toetsing en advisering.

De TAC heeft, voorzover zij dit heeft kunnen nagaan, vastgesteld:

- Dat de desbetreffende procedureregels door de gedelegeerde zorgvuldig zijn gevolgd.
- Dat van een beletsel voor de ontvankelijkheid van de klacht niet is gebleken.

4. De feiten

Klager zou tussen zijn achtste en twaalfde levensjaar door aangeklaagde seksueel misbruikt zijn. Hiervan werd op 1 februari 1988 aangifte gedaan bij de politie. Deze aangifte leidde tot een voorwaardelijk sepot door het Openbaar Ministerie onder de voorwaarden dat aangeklaagde geen contact meer zou hebben met klager, dat aangeklaagde zich onder behandeling zou stellen van een psychiater en dat zich geen nieuwe klachten meer zouden voordoen. Aan deze voorwaarden is naar de mening van aangeklaagde door hem voldaan.

De meningen van klager en aangeklaagde over de omvang van het seksueel misbruik komen niet overeen. Wel heeft aangeklaagde spijt betuigd over hetgeen is voorgevallen.

Het misbruik is indertijd gemeld aan , in 1988 de ordinarius van aangeklaagde. nam na het sepot maatregelen tegen aangeklaagde. Die hielden onder meer in dat hij uit moest vertrekken.

5. De beoordeling door de gedelegeerde

De gedelegeerde acht bewezen dat aangeklaagde zich heeft schuldig gemaakt aan gedragingen, zoals omschreven in art. 1. van de procedure.

Ten aanzien van het onder 1 gevorderde is de gedelegeerde van mening dat deze eis niet toewijsbaar is. Immers na de aangifte bij de Zedenpolitie in 1988 hebben aangeklaagde en de voor aangeklaagde verantwoordelijke kerkelijke functionarissen zich op een behoorlijke en zorgvuldige wijze ingezet om herhaling van seksueel misbruik door beklaagde te voorkomen. Klager maakt zich terecht zorg over de mogelijkheid van herhaling. Maar uit de behandelingen die beklaagde sinds 1988 heeft ondergaan enerzijds en de begeleiding die hij daarbij heeft gehad van de voor hem verantwoordelijken anderzijds, trekt de gedelegeerde de conclusie dat er voldoende waarborgen zijn geschapen voor de toekomst om herhaling te voorkomen.

Ten aanzien van het onder 2 gevorderde is de gedelegeerde van mening dat dit een verantwoordelijkheid is van het bestuur van het . De procedure gaat over de gedragingen van een aangeklaagde ten opzichte van een klager en niet over de handelwijze van anderen. Hetgeen klager onder 2 eist valt volgens de gedelegeerde buiten deze procedure.

De gedelegeerde betreurt het dat er geen pogingen tot of aanbod van nazorg ten opzichte van klager hebben plaatsgevonden. Zo klager daar nog prijs op stelt, verdient dat beslist overweging.

6. **De beoordeling door de TAC**

Op grond van de stukken constateert de TAC dat van seksueel misbruik als bedoeld in art. 1 van de Procedure sprake is geweest. Het feit dat tot een voorwaardelijk sepot werd besloten, betekent dat het seksueel misbruik door het Openbaar Ministerie bewezen werd geacht. Omdat de meningen van de moeder van klager en klager zelf enerzijds en van aangeklaagde anderzijds over de omvang en de intensiteit van het misbruik sterk van elkaar verschillen, veronderstelt de TAC dat het Openbaar Ministerie over meer bewijsmateriaal beschikte. Niettemin is de TAC van mening dat - ook al zou de omvang van het misbruik zich "beperkt" hebben tot datgene wat door aangeklaagde verklaard wordt - klager, mede gelet op diens leeftijd indertijd (8-12 jaar), ernstige schade berokkend is. Daarbij komt dat klager - blijkens de aanklacht van de moeder - ten tijde van het misbruik niet alleen door zijn zeer jonge leeftijd, maar ook door de persoonlijke omstandigheden waarin hij verkeerde, erg kwetsbaar was.

De TAC constateert enerzijds dat de verantwoordelijke ordinarius adequaat heeft gereageerd, zowel in de gestelde disciplinaire maatregelen ten aanzien van aangeklaagde als naar de moeder toe. Uit de stukken blijkt overigens niet of er inderdaad een gesprek tussen l

r en de moeder van klager heeft plaatsgevonden.

Anderzijds constateert de TAC dat klager geen recht is gedaan. Klager is niet geïnformeerd over de disciplinaire maatregelen die tegen aangeklaagde getroffen zijn, althans zijn geëffectueerd na het sepot door het Openbaar Ministerie. Deze bestonden achtereenvolgens uit:

- psychiatrische behandeling;
- twee jaar op non-actief;
- anderhalf jaar intensieve behandeling;
- twee jaar intensieve begeleiding in de gemeenschap van de ... in Zeist;
- afrondend psychologisch onderzoek in verband met het verzoek van aangeklaagde tot incardinatie in ... en benoembaarheid aldaar;
- incardinatie in h ...

Aan klager is, voorzover aan de TAC gebleken, geen hulp geboden bij de verwerking van hetgeen hem is aangedaan.

De TAC is van oordeel dat door de bevoegde kerkelijke autoriteiten, zowel vanuit het gezichtspunt van preventie als uit dat van sanctionering, adequaat is gereageerd tegenover de aangeklaagde. Daar steekt de reactie, voorzover althans gebleken, tegenover de klager schril tegen af. Uit niets is gebleken dat op enigerlei wijze een poging is gedaan de bij hem ontstane ontredde weg te nemen of te verzachten.

De TAC is van oordeel dat in de eerste plaats alsnog moet worden getracht hem door een daartoe geschikte functionaris te doen uitleggen welke maatregelen ten opzichte van aangeklaagde zijn geëffectueerd. In de tweede plaats dient hem naar het oordeel van de TAC met het oog op therapeutische gesprekken een redelijke vergoeding te worden aangeboden, zo hij dit wenst.

7. **Advies TAC**

Gelet op het bovenstaande adviseert de TAC alsnog de positie van het slachtoffer zelf centraal te stellen door:

- hem door een daartoe geschikte functionaris zorgvuldig te doen informeren over de getroffen disciplinaire maatregelen;
- hem een vergoeding voor therapeutische gesprekken aan te bieden.

De TAC acht het in deze niet nodig te adviseren conform art. 8.6.b.

Uw reactie over de afhandeling van deze zaak ziet de TAC met belangstelling tegemoet.

In het vertrouwen u hiermee van dienst te zijn,

tekenen met vriendelijke groet en de meeste hoogachting,

Two handwritten signatures are present. The first signature on the left is a stylized, cursive 'G' followed by 'J.M.', likely belonging to Mr. G.J.M. Corstens. The second signature on the right is a more fluid, cursive signature, likely belonging to Mw. T.A.J.M. Elie.

Mr. G.J.M. Corstens,
voorzitter

Mw. T.A.J.M. Elie,
ambtelijk secretaris